

-katolika, te nije ni čudo da je ovaj biser Srijema, crkva u morovičkom groblju, danas daleko manje značajan nego nekada. Uz morovičku crkvu vrijedno je ovdje napomenuti i gotičku crkvu u Lučicu kraj Lipovca u Srijemu. Potječe iz 14. stoljeća. Posvećena je sv. Luki. Građena je od opeke, opkoljena šancem i trostrukim završetkom. Tu je i kosi toranj crkve sv. Bartola u Mikanovcima, pa crkva u Babskoj kod Vukovara. Na Meraji kraj Vinkovaca podignuta je predromanička crkva iz 1100. s grbovima iz vremena Ladislava I i Kolomana. U Ivankovu susrećemo Bedemgrad iz 15. stoljeća, itd.

Ako bismo, nakon svega ovoga što smo iznijeli, i to više u ilustrativnom a manje u sustavnom obliku, željeli dati neki rezime, tada bismo mogli reći da i oni malo istraženi tragovi Hrvata u Srijemu nepobitno dokazuju da je naš čovjek još od najstarijih dana, tamo negdje od 8. stoljeća, razvio u sebi duhovnu pripadnost panonskom teritoriju, usprkos svemu što je u prošlosti na njemu znao doživjeti, a što je nemalo puta bilo suprotno njegovim osnovnim željama i težnjama da stvori na tom teritoriju normalne oblike svoga života i postojanja. Ugrožen često tijekom prošlosti u korijenima svoje gole biološke egzistencije, hrvatski narod u Srijemu nije nikada prestajao da iznova obnavlja ono što su drugi narodi mogli u miru činiti. Zato se baš duhovna slika jednog naroda u sadašnjosti i ne može razumjeti, ako se ne zna kakav je on imao razvoj u prošlosti.

NISAM HTJELA . . .

Emilija Kalajžić

Nisam htjela biti ni more ni zemlja
već kamen dalek od obale
koji valovi dodiruju uporno
nemirno, snažno,
blago, blago . . .

Željela sam da na tom kamenu čempres izraste!

Željela sam ljubiti

a nikog nije bilo

i ljubav se pretopila u bol

u crninu mojih očiju,

dodeš li, samo ti to mogu dati

ako se ne plašiš.